

نقش میانجی ترس از خود در رابطه ذهن آگاهی و وحشت زدگی در دانشجویان The mediating role of self-fear in the relationship between mindfulness and panic in university student

Freshteh Kiomarci Oskooi

Master's degree, Psychology, Payam Noor University, Tabriz Center, Tabriz, Iran.

ffreshtehkiomarcioskooi@gmail.com

فرشته کیومرثی اسکویی

کارشناسی ارشد، روان-شناسی، دانشگاه پیام نور، مرکز تبریز، تبریز، ایران.

Abstract

The aim of the present study was to investigate the mediating role of self-fear in the relationship between mindfulness and panic among students. The research method was a descriptive correlation. The statistical population of the research was formed by the students of Tabriz University in 1401. A number of 213 students were selected as a sample using the available sampling method. The research tools were: the Panic Belief Questionnaire (PBI) by Greenberg (1989), the Fear of Self Questionnaire (FSQ) by Aradma et al. (2013), and the Five Factor Mindfulness Questionnaire (FFMQ) by Baer et al. (2006). Structural equation analysis was used to analyze the data. The results showed that the research model is a good fit. The results showed that the action components with awareness and non-judgment have a significant direct effect on students' panic ($P < 0.01$). Also, the results showed that the components of non-reaction and non-judgment have a significant indirect effect on panic due to fear of self in students ($P < 0.05$), but the three components of observation, description, and non-reaction did not show a significant indirect effect ($P > 0.05$). These results show that self-fear can explain panic in students according to the role of mindfulness.

Keywords: Fear of self, students, mindfulness, panic.

چکیده

هدف پژوهش حاضر بررسی نقش میانجی ترس از خود در رابطه ذهن-آگاهی و وحشت زدگی در دانشجویان بود. روش پژوهش توصیفی-همبستگی بود. جامعه آماری پژوهش را دانشجویان دانشگاه شهر تبریز در سال ۱۴۰۱ تشکیل دادند. تعداد ۲۱۳ دانشجو به روش نمونه گیری در دسترس به عنوان نمونه انتخاب شدند. ابزار پژوهش عبارت از پرسشنامه باور وحشت زدگی (PBI) گرنبرگ (۱۹۸۹)، پرسشنامه ترس از خود (FSQ) آرادما و همکاران (۲۰۱۳) و پرسشنامه پنج عاملی ذهن آگاهی (FFMQ) بائر و همکاران (۲۰۰۶) بود. از تحلیل معادلات ساختاری برای تحلیل داده ها استفاده شد. نتایج نشان داد که مدل پژوهش از برازش مطلوبی برخوردار بود. نتایج نشان داد که مولفه های عمل همراه با آگاهی و عدم قضاوت اثر مستقیم معناداری بر وحشت زدگی دانشجویان داشتند ($P < 0.01$). همچنین نتایج نشان داد که مولفه های عدم واکنش و عدم قضاوت اثر غیر مستقیم معناداری بر وحشت زدگی به واسطه ترس از خود در دانشجویان داشت ($P < 0.05$) ولی سه مولفه مشاهده، توصیف و عدم واکنش اثر غیرمستقیم معناداری را نشان ندادند ($P > 0.05$). این نتایج نشان می دهد که ترس از خود با توجه به نقش ذهن آگاهی می تواند تبیین کننده وحشت زدگی در دانشجویان باشد.

واژه های کلیدی: ترس از خود، دانشجویان، ذهن آگاهی، وحشت زدگی.

ویرایش نهایی: شهریور ۱۴۰۲

پذیرش: اسفند ۱۴۰۱

دریافت: بهمن ۱۴۰۱

نوع مقاله: پژوهشی

مقدمه

دوران دانشجویی معمولاً همزمان با آغاز شیوع اختلال وحشت زدگی است، چرا که اختلال وحشت زدگی معمولاً در اواخر نوجوانی یا اوایل بزرگسالی شروع می شود و میانگین سنی شروع آن بین ۲۰ تا ۳۰ سالگی است (دجونز^۱ و همکاران، ۲۰۱۶). اختلال وحشت زدگی (PD)^۲ یک نوع اختلال اضطرابی محسوب می شود که در آن فرد به یک باره دچار حمله های ناگهانی ترس و یا اضطراب شدید می شود. این حمله ها ممکن است پشت سر هم یا با فاصله اتفاق افتند. این افراد با قرار گرفتن در موقعیت هایی، دچار اضطراب، ترس یا وحشت می شوند. همچنین این علائم بیشتر از چند دقیقه طول نمی کشند و با تپش قلب، تهوع، عرق کردن، احساس گرما یا سرمای شدید، احساس

1 De Jonge

2 panic disorder (PD)

The mediating role of self-fear in the relationship between mindfulness and panic in university student

سرگیجه، لرزیدن، احساس ضعف و احساس بی‌حسی دست و پا همراه است (انجمن روانپزشکی آمریکا^۱، ۲۰۱۳). نتایج یک مطالعه اخیرا نشان داده که که اختلال وحشت‌زدگی یکی از هفت اختلال روان‌شناختی است که دانشجویان برای درمان آن به مراکز روان‌شناختی دانشگاهی مراجعه می‌کنند و در میان این اختلال‌ها، بالاترین جایگاه را دارد و بر تمامی جنبه‌های زندگی دانشجویان اثر منفی می‌گذارد، چرا که با کاهش بهره‌وری، سلامتی، تماس اجتماعی و تحقق خود همراه است (بالستر^۲ و همکاران، ۲۰۲۰). با توجه به اینکه قبولی در دانشگاه و همچنین اتمام موفقیت‌آمیز دانشگاه با استرس و تنش زیادی همراه است، احتمالا دانشجویان در برابر اختلال وحشت‌زدگی به واسطه استرس و نگرانی از رویدادهای منفی تجربه شده، آسیب‌پذیر باشند (اورباخ^۳ و همکاران، ۲۰۱۸). همچنین حضور در دانشگاه که برای خیلی از دانشجویان همراه با جدایی از افراد مهم زندگی مانند اعضای خانواده است، می‌تواند زمینه‌ساز فعال شدن حملات وحشت‌زدگی باشد؛ چرا که در باب سبب‌شناسی این اختلال نشان داده شده که جدا شدن از افراد مهم زندگی و یا حضور در محیط‌های جدید که همراه با چالش و منابع استرس‌آفرین جدیدتری هستند، می‌توانند فعال‌کننده حملات وحشت‌زدگی باشند (شیم^۴ و همکاران، ۲۰۱۶).

یکی از متغیرهایی که اخیرا بر نقش آن در تبیین و درمان وحشت‌زدگی تاکید شده، متغیر ذهن آگاهی است (بانگ^۵ و همکاران، ۲۰۲۱). ذهن آگاهی به گرایش مشخص فرد برای حفظ آگاهی از لحظه حال به شیوه غیر واکنشی و بدون قضاوت اشاره دارد. ویژگی حواس ذهن آگاهانه بیانگر آگاهی متمرکز بر زمان حال و بدون قضاوت است (مدودو^۶ و همکاران، ۲۰۱۷). ذهن آگاهی را می‌توان هم به عنوان یک عامل تاب‌آوری روان‌شناختی (یعنی داشتن آن از شروع آسیب روانی جلوگیری می‌کند) و هم به عنوان یک عامل خطر (یعنی فقدان آن ممکن است حساسیت به آسیب روانی را افزایش دهد) مفهوم سازی کرد (تامپسون^۷ و همکاران، ۲۰۱۱). کاهش ترس و نگرانی و ادراک آرامش ناشی از ذهن آگاهی احتمالا جنبه‌های از ذهن آگاهی هستند که با کاهش وحشت‌زدگی همراه است، چرا که وحشت‌زدگی همراه با احساس ترس و اضطراب و همچنین نگرانی از وقوع دوباره وحشت‌زدگی است (بانگ و همکاران، ۲۰۲۱). در یک نمونه از نوجوانان نشان داده شده که ذهن آگاهی بالا با کاهش علائم وحشت‌زدگی همراه است و می‌تواند تعدیل‌کننده عوامل خطری مانند عدم انسجام خانواده در بروز وحشت‌زدگی باشد (واتکینس^۸ و همکاران، ۲۰۲۲). اگرچه رابطه میان ذهن آگاهی و وحشت‌زدگی در میان دانشجویان بررسی نشده است، اما در نمونه‌ای از بیماران جوان با میانگین سنی ۱۹ سال مبتلا به آسم نشان داده شده که مولفه‌های ذهن آگاهی مانند مشاهده و عمل همراه با آگاهی با کاهش احتمال وحشت‌زدگی همراه است (کریم^۹ و همکاران، ۲۰۱۵). علاوه بر این در دانشجویان نیز نشان داده شده که ذهن آگاهی با اختلال‌های اضطرابی رابطه معناداری دارد (زگیبی قناد و همکاران، ۱۳۹۸؛ حیدری و همکاران، ۱۳۹۷؛ ملیک و پروین^{۱۰}، ۲۰۲۱). همچنین بر این ضرورت تاکید شده است که مسیرها و مکانیزم‌های اثرگذاری ذهن آگاهی بر وحشت‌زدگی نیز باید مورد بررسی قرار گیرد تا به بهبود اثربخشی و پایداری مداخله‌های ذهن آگاهی کمک شود (کیم^{۱۱} و همکاران، ۲۰۱۶؛ بانگ و همکاران، ۲۰۲۱). مطابق با مدل شبکه ترس^{۱۲} که پذیرفته‌ترین مدل در آسیب‌شناسی وحشت‌زدگی است، نواحی پیشانی مغز باید واکنش‌های اغراق‌آمیز ترس نواحی لیمبیک را به درستی تعدیل کنند و در صورت کنترل ناکافی، محرک ترس باعث ایجاد حملات وحشت‌زدگی می‌شود (لای^{۱۳}، ۲۰۱۹). به عبارتی ادراک ترس مکانیزم اساسی عصبی روان‌شناختی فعال‌کننده وحشت‌زدگی است (پروتا^{۱۴}، ۲۰۱۹). تفسیرهای فاجعه‌بار از افکار و شناخت‌های هراس‌انگیز درباره خود که تحت عنوان ترس از خود شناخته می‌شود، می‌تواند مکانیزم محرک اختلال‌های اضطرابی نظیر وحشت‌زدگی باشد (قاسمی و همکاران، ۱۴۰۰). ترس از خود بیانگر ساختارهای از شناخت هستند که لزوماً بیانگر دوگانگی خود خوب و خود بد نیست و مستقیماً یک خود ترسیده را نشان می‌دهد که با واقعیت منطبق نیست و فرد از افکار، شخصیت، شناخت‌ها، رفتار

1 American Psychiatric Association

2 Ballester

3 Auerbach

4 Shim

5 Bang

6 Medvedev

7 Thompson

8 Watkins

9 Kraemer

10 Malik & Perveen

11 Kim

12 fear network model (FNM)

13 Lai

14 Perrotta

و دیگر جنبه‌های خود می‌ترسد (آرادما^۱ و همکاران، ۲۰۱۳). ترس از خود باعث می‌گردد که فرد بجای درک واقعیت موجود، غرق در افکار و تحریف‌های خود گردد (فاسمی و همکاران، ۱۴۰۰). برای وحشت‌زدگی نشان داده شده که بیش‌هوشیاری و ترس نسبت به تهدید بالقوه، احتمال وحشت‌زدگی را تسهیل می‌کند (نودر^۲ و همکاران، ۲۰۱۹). تعمیم بیش از حد ترس در زمینه‌های مختلف و در ارتباط با خود، یک عامل خطر اساسی برای وحشت‌زدگی است (دایموند^۳ و همکاران، ۲۰۱۵). احتمال اینکه ترس از خود یکی از مکانیزم‌ها و واسطه‌های اثرگذاری ذهن‌آگاهی بر وحشت‌زدگی باشد، وجود دارد؛ چرا که اختلال‌های اضطرابی مانند وحشت‌زدگی با تمایل به اجتناب از تجربه درونی ترس مشخص می‌شوند و ذهن‌آگاهی می‌تواند یک رابطه عاقلانه و قابل قبول با تجربه شناختی، عاطفی و فیزیکی درونی فرد را حتی در زمان ترس یا نگرانی شدید ارتقا دهد (گریسون و برانتلی^۴، ۲۰۰۹). علاوه بر این در یک نمونه از دانشجویان نشان داده شده که توجه ذهن‌آگاهانه با ترس از دست دادن رابطه منفی دارد (بکر^۵ و همکاران، ۲۰۱۶). به نظر می‌رسد که هر چه ترس از خود به صورت ترس از اشتباه، ترس از نقص و ترس از خطا می‌تواند وحشت از عواقب منفی را پیش‌بینی کند (پروتا، ۲۰۱۹)، در مقابل ذهن‌آگاهی با تکیه بر پذیرش و گسترش یک ذهن بودن قضاوت و سرزنشگر می‌تواند ساختار شناختی این ترس‌ها را کنترل کند و از احتمال وحشت‌زدگی بکاهد (هجلتنس^۶ و همکاران، ۲۰۱۵)

در مجموع با توجه به آنچه که گفته شد، به نظر می‌رسد که اختلال وحشت‌زدگی در جمعیت دانشجویان نسبتاً شایع است و در میان تمام اختلالات اضطرابی، این بیماری بیشترین تعداد مراجعه پزشکی را دارد و به عنوان یک وضعیت سلامت روان بسیار پرهزینه عمل می‌کند. بیماری‌هایی که از این حملات رنج می‌برند، به خودی خود فقدان کنترل را درک می‌کنند (کاکویک^۷ و همکاران، ۲۰۲۲)، بنابراین ذهن‌آگاهی به عنوان عاملی که باعث افزایش کنترل بر افکار و رفتار فردی می‌گردد، احتمالاً تبیین‌کننده معناداری برای این اختلال باشد. با وجود این زمینه اما هنوز این خلاء وجود دارد که رابطه این دو متغیر در دانشجویان مورد بررسی قرار نگرفته است و مکانیزم‌های اثرگذاری ذهن‌آگاهی بر وحشت‌زدگی نیز تا حدودی ناشناخته باقی مانده است. این در حالی است که شناخت این مکانیزم‌ها و واسطه‌ها می‌تواند به غنی شدن مداخله‌هایی این حوزه کمک شایانی بکند. در همین راستا هدف از انجام پژوهش حاضر بررسی نقش میانجی نقش میانجی ترس از خود در رابطه ذهن‌آگاهی و وحشت‌زدگی در دانشجویان بود.

روش

روش پژوهش حاضر توصیفی-همبستگی با استفاده از تحلیل معادلات ساختاری بود. جامعه پژوهش شامل دانشجویان دانشگاه تبریز در سال ۱۴۰۱ بود. با توجه به پیشنهادات گارور و منتزر^۸ (۱۹۹۹) حداقل حجم نمونه مورد نیاز جهت تحلیل معادلات ساختاری، ۲۰۰ نفر است. با رعایت این ملا تعداد ۲۱۳ نفر از دانشجویان به روش نمونه‌گیری در دسترس انتخاب شدند. بدین صورت که نسخه مداد کاغذی پرسشنامه‌ها در محل‌های استراحت و فضای سبز دانشکده‌ها در دسترس جامعه مورد مطالعه قرار گرفت. معیارهای ورود به پژوهش عبارت بودند از: رضایت از شرکت در پژوهش، دانشجویی در حال تحصیل بودن، دامنه سنی ۱۸ الی ۴۵ سال و عدم اعتیاد به مواد مخدر و مشروبات الکلی (طبق اظهار نظر شرکت‌کنندگان در پژوهش). عدم پاسخگویی به حداقل ۵ درصد از گویه‌های هر پرسشنامه و درخواست خروج از پژوهش حین پاسخگویی به پرسشنامه‌ها ملاک‌های خروج از پژوهش بودند. علاوه بر رضایت آگاهانه، محرمانه نگه‌داشتن اطلاعات شرکت‌کنندگان دیگر ملاحظه اخلاقی پژوهش بود. برای تحلیل داده‌ها از آزمون همبستگی پیرسون و همچنین تحلیل معادلات ساختاری استفاده شد. تحلیل داده‌ها با استفاده از دو نرم افزار تحلیل آماری SPSS نسخه ۲۵ و AMOS نسخه ۲۴ صورت گرفت.

1 Aardema
2 Neuder
3 Dymond
4 Greeson & Brantley
5 Baker
6 Hjeltnes
7 Cackovic
8 Garver & Mentzer

ابزار سنجش

سیاهه باور وحشت زدگی (PBI): این سیاهه توسط گیرنبرگ^۲ در سال ۱۹۸۹ برای ارزیابی باورهایی که موجب افزایش احتمال واکنش های فاجعه آمیز نسبت به تجارب بدنی و هیجانی در اختلال وحشت زدگی می شود، تهیه گردید. این سیاهه شامل ۴۲ عبارت و ۴ زیر مقیاس اضطراب انتظار، فاجعه بدنی، فاجعه هیجانی و نارضایتی از خود است. سوالات آن براساس طیف لیکرت شش درجه ای (کاملاً موافقم نمره ۶، موافقم نمره ۵، کمی موافقم نمره ۴، کمی مخالفم نمره ۳، مخالفم نمره ۲، کاملاً مخالفم نمره ۱) نمره گذاری می شود. کسب نمره بالاتر در این سیاهه، نشانگر دارا بودن شدت یا فراوانی افکار غلط فرد درباره نشانگان اختلال وحشت زدگی است. ونزل^۳ و همکاران (۲۰۰۶) ضمن تایید روایی سازه مدل چهار عاملی ($P=0/01$)، مقدار آلفای کرونباخ نمره کل و هر چهار خرده مقیاس را بالای ۰/۷۰ گزارش داد. این نویسندگان همچنین روایی همگرای این سیاهه را با خرده مقیاس های پرسشنامه باورهای ناکارآمد با حداقل مقدار همبستگی ۰/۲۸ معنادار گزارش دادند ($P=0/01$). در ایران کلاتری دهقی و همکاران (۱۳۹۹) مقدار آلفای کرونباخ خرده مقیاس های پرسشنامه را بین ۰/۸۳ الی ۰/۹۱ گزارش دادند و روایی همگرای سیاهه را با پرسشنامه تمایل به تفکر انتقادی با مقدار همبستگی ۰/۴۰ تا ۰/۴۹ معنادار گزارش دادند. در پژوهش حاضر پایایی پرسشنامه و خرده مقیاس های آن به روش آلفای کرونباخ بین ۰/۷۳ تا ۰/۸۶ بدست آمد.

پرسشنامه ترس از خود (FSQ): این پرسشنامه شامل ۲۰ سوال جهت اندازه گیری ادراک ترس از خویشتن است که توسط آرادما و همکاران (۲۰۱۳) ساخته شده است. پاسخگویی به این پرسشنامه بر اساس طیف لیکرت ۶ درجه ای از کاملاً مخالفم = ۱ تا کاملاً موافقم = ۶ است و نمره بالاتر بیانگر ترس از خود بیشتر است. سازندگان پرسشنامه مقدار آلفای کرونباخ پرسشنامه را ۰/۹۲ گزارش دادند و روایی همگرای پرسشنامه را با مقیاس اضطراب، افسردگی و تنیدگی و تنیدگی با مقدار همبستگی ۰/۴۵ الی ۰/۶۷ معنادار گزارش دادند. این پرسشنامه در ایران توسط قاسمی و همکاران (۱۴۰۰) در نمونه ای از دانشجویان هنجاریابی شد و نتایج تحلیل عاملی بیانگر ساختار تک عاملی در نسخه فارسی پرسشنامه ترس از خود بود. همچنین ضرایب آلفای کرونباخ و بازآزمایی (با فاصله ۱۰ روز) به ترتیب ۰/۹۴ و ۰/۸۶ بود که همسانی درونی و پایایی مطلوب این پرسشنامه را نشان می دهد. به علاوه همبستگی مابین نمرات نسخه فارسی پرسشنامه با پرسشنامه دوسوگرایی خویشتن و مقیاس افسردگی، اضطراب، تنیدگی در بازه ای از ۰/۴۹ تا ۰/۸۱ قرار گرفت که روایی همگرای آن را مورد تأیید قرار داده است. در پژوهش حاضر پایایی پرسشنامه به روش آلفای کرونباخ ۰/۸۷ بدست آمد.

پرسشنامه پنج عاملی ذهن آگاهی (FFMQ): پرسشنامه پنج عاملی ذهن آگاهی شامل ۳۹ گویه است که توسط بائر^۶ و همکاران (۲۰۰۶) ساخته شده است. این پرسشنامه پنج عامل ذهن آگاهی را می سنجد: مشاهده، توصیف، عمل با آگاهی، عدم قضاوت در مورد تجارب درونی و عدم واکنش به تجارب درونی. نمره هر زیرمقیاس برحسب مجموع ارزش گزینه های هر ماده (هرگز = ۱؛ به ندرت = ۲؛ گاهی = ۳؛ اغلب = ۴؛ همیشه = ۵) محاسبه می شود. سازندگان آلفای کرونباخ نمره کل ذهن آگاهی و خرده مقیاس های آن بالاتر از ۰/۷۰ گزارش داده و نشان دادند که پرسشنامه روایی پیش بین معناداری در پیش بینی علائم روان شناختی دارد و خرده مقیاس های پرسشنامه با مقیاس سرکوب فکری و ناگویی هیجانی مقدار همبستگی ۰/۱۶ تا ۰/۶۸ دارد که بیانگر روایی همگرا و واگرایی پرسشنامه است. تمنایی فر و همکاران (۱۳۹۵) پایایی بازآزمایی بعد از گذشت دو هفته در نمونه ۵۸ نفری را در مقیاس های پرسشنامه بین ۰/۷۶ تا ۰/۸۶ و کل پرسشنامه ۰/۸۹ گزارش دادند و نشان دادند که پرسشنامه از روایی سازه مطلوبی برخوردار است ($RMSEA=0/07$) و تبیین کننده ۴۹ درصد از واریانس است. در پژوهش حاضر پایایی پرسشنامه و خرده مقیاس های آن به روش آلفای کرونباخ بین ۰/۷۴ تا ۰/۹۱ بدست آمد.

یافته ها

از ۲۱۳ شرکت کننده در پژوهش ۷۸ نفر (۳۶/۶۰ درصد) مرد و ۱۳۵ نفر (۶۳/۴۰) زن بودند. دامنه سنی شرکت کنندگان در پژوهش ۱۹ تا ۴۳ سال بود و میانگین و انحراف معیار سن شرکت کنندگان به ترتیب $26/75 \pm 4/37$ بود. همچنین فراوانی (درصد فراوانی) سطح

1 Panic Belief Inventory (PBI)

2 Greenberg

3 Wenzel

4 Fear of Self Questionnaire

5 Five Factor Mindfulness Questionnaire (FFMQ)

6 Baer

تحصیلات کارشناسی و کارشناسی ارشد و دکتری برای شرکت کنندگان به ترتیب ۱۳۹ (۶۵/۳۰ درصد)، ۶۰ (۲۸/۲۰ درصد) و ۱۴ (۶/۶۰ درصد) بدست آمد. در جدول ۱ شاخص های توصیفی به همراه ضرایب همبستگی متغیرهای پژوهش با استفاده از آزمون همبستگی پیرسون ارائه شده است.

جدول ۱. نتایج شاخص های توصیفی و آزمون همبستگی پیرسون جهت بررسی رابطه متغیرها

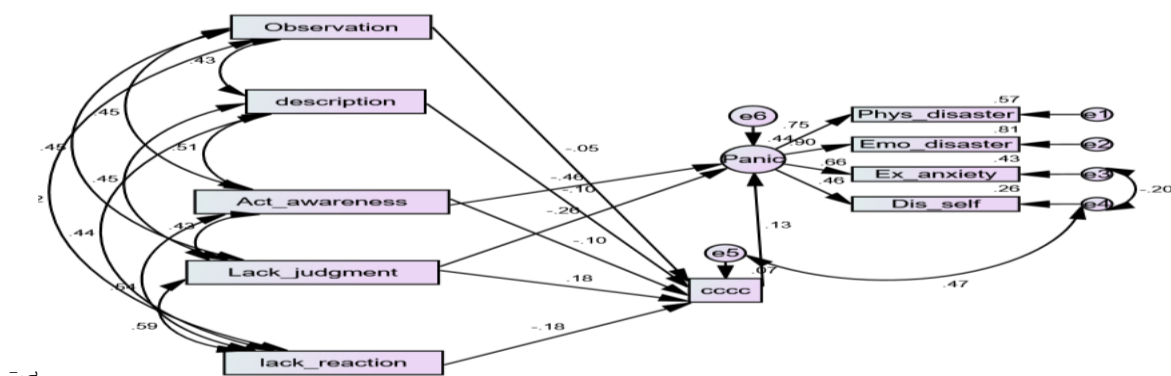
متغیر	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰
۱-مشاهده										
۲-توصیف	۰/۴۳**									
۳-عمل همراه آگاهی	۰/۴۶**	۰/۵۰**								
۴-عدم قضاوت	۰/۴۶**	۰/۴۵**	۰/۴۳**							
۵-عدم واکنش	۰/۴۲**	۰/۴۴**	۰/۵۴**	۰/۵۸**						
۶-فاجعه بدنی	۰/۲۷**	۰/۲۴**	۰/۴۵**	۰/۳۷**	۰/۲۲**					
۷-فاجعه هیجانی	۰/۲۲**	۰/۳۵**	۰/۵۴**	۰/۴۱**	۰/۴۱**	۰/۶۵**				
۸-انتظار اضطراب	۰/۲۱**	۰/۲۸**	۰/۴۲**	۰/۲۷**	۰/۲۳**	۰/۵۴**	۰/۵۷**			
۹-نارضایتی از خود	۰/۱۹**	۰/۲۷**	۰/۲۲**	۰/۳۶**	۰/۳۲**	۰/۳۳**	۰/۴۹**	۰/۱۹**		
۱۰-ترس از خود	۰/۱۷**	۰/۲۳**	۰/۱۷*	۰/۱۱	۰/۲۶**	۰/۱۹**	۰/۲۳**	۰/۱۱	۰/۵۱**	۱
میانگین	۲۰/۲۳	۲۰/۸۷	۲۰/۸۶	۲۳/۱۵	۲۱/۲۵	۲۶/۸۶	۲۶/۷۹	۲۹/۹۷	۲۶/۹۹	۵۸/۳۱
انحراف معیار	۶/۲۵	۶/۹۹	۹/۸۹	۷/۷۹	۸/۸۲	۵/۹۴	۶/۶۸	۴/۹۴	۴/۳۴	۸/۹۹
کجی	۱/۰۹	۰/۲۰	۰/۴۵	۰/۵۱	۰/۰۹	۰/۹۴	۰/۱۴	۰/۱۵	۰/۶۷	۰/۹۶
کشیدگی	۱/۱۰	۰/۷۶	۰/۸۸	۰/۶۵	-۱/۲۶	۰/۶۳	۰/۴۱	۰/۲۴	۰/۲۱	۱/۱۴

** $P < 0.01$ و * $P < 0.05$

نتایج بدست آمده از آزمون همبستگی پیرسون در جدول ۱ نشان داد که ترس از خود به غیر از مولفه عدم قضاوت با چهار مولفه دیگر ذهن آگاهی (شامل مشاهده، توصیف، عمل همراه با آگاهی و عدم واکنش) رابطه منفی و معناداری دارد ($P < 0.05$) و به غیر از انتظار اضطراب با سه مولفه دیگر وحشت زدگی (فاجعه بدنی، فاجعه هیجانی و نارضایتی از خود) رابطه مثبت و معناداری دارد ($P < 0.05$). همچنین نتایج نشان می دهد که هر چهار مولفه وحشت زدگی با هر پنج مولفه ذهن آگاهی رابطه منفی و معناداری دارد ($P < 0.01$).

با توجه به اینکه شاخص کجی و کشیدگی بدست آمده برای متغیرهای پژوهش در جدول ۱ همگی در محدوده ۲- تا ۲- قرار دارند، بنابراین شکل توزیع متغیرها در شرایط تقریباً نرمالی قرار دارند. علاوه بر مقادیر گزارش شده در جدول ۱، مقادیر آماره تحمل برای متغیرها بیشتر از ۰/۴۰ و همچنین مقادیر آماره VIF همگی کم تر از ۱۰ بود، بنابراین میزان هم خطی میان متغیرهای پیش بین پژوهش نگران کننده نبود. همچنین مقدار بدست آمده برای آزمون دوربین واتسون برابر با ۱/۶۸ بود و بین مقدار مناسب ۱/۵ الی ۲/۵ قرار داشت، بنابراین می توان گفت که فرض استقلال مقادیر خطا نیز از یکدیگر رعایت شده است. در شکل ۱ مدل برازش شده پژوهش ارائه شده است.

The mediating role of self-fear in the relationship between mindfulness and panic in university student

پی-

نوشته ۲: مشاهده= Observation، عمل آگاهانه= Act_awareness، توصیف= description، عدم قضاوت= Lack_judgment، عدم واکنش= lack_reaction، ترس از خود= cccc، فاجعه بدنی= phy_e_disaster، فاجعه هیجانی= Emo_disaster، انتظار اضطراب= Ex_anxiety، نارضایتی از خود= Dis_self، وحشت-زدگی= panic

شکل ۱. نگاره مدل برازش شده پژوهش در حالت استاندارد

در شکل ۱ مدل ساختاری پژوهش به صورت بررسی نقش میانجی ترس از خود در رابطه میان ذهن آگاهی و وحشت زدگی در محیط نرم افزار AMOS به همراه ضرایب مسیر آن ارائه شده است. در این مدل، پنج مولفه متغیر ذهن آگاهی نقش متغیر برونزا (مستقل) را دارند و متغیر وحشت نیز نقش متغیر درونزا (وابسته) را دارد که به صورت یک متغیر مکنون با چهار خرده مقیاس خود آشکار شده است. متغیر ترس از خود نیز نقش میانجی داشته و فاقد خرده مقیاس است. لازم به ذکر است که اثر مستقیم مولفه های مشاهده، توصیف و عدم واکنش بر وحشت زدگی به علت عدم معناداری از مدل حذف گردیده است ($P > 0.05$). حذف این سه مسیر به همراه اصلاح مدل به وسیله شاخص های پیشنهادی نرم افزار که به صورت پیکان دو جهته مقادیر خطا متغیرها را به هم متصل کرده است، اصلاحاتی بود که جهت بهبود شاخص های برازش مدل مورد استفاده قرار گرفت. در جدول ۲ معناداری ضریب مسیرهای مستقیم مدل ارائه شده پژوهش بررسی شده است.

جدول ۲. نتایج اثرات مستقیم مدل پژوهش

مسیر	اندازه اثر غیر استاندارد	اندازه اثر استاندارد	حد پایین	حد بالا	مقدار P
اثر مستقیم عمل همراه با آگاهی بر وحشت زدگی	-۰/۲۱	-۰/۴۶	-۰/۲۸	-۰/۱۶	۰/۰۰۳
اثر مستقیم عدم قضاوت بر وحشت زدگی	-۰/۱۵	-۰/۲۶	-۰/۲۳	-۰/۰۹	۰/۰۰۸
اثر مستقیم ترس از خود بر وحشت زدگی	۰/۰۹	۰/۱۳	۰/۰۲	۰/۱۷	۰/۰۰۸
اثر مستقیم مشاهده بر ترس از خود	-۰/۰۸	-۰/۰۵	-۰/۲۷	۰/۱۰	۰/۴۰
اثر مستقیم توصیف بر ترس از خود	-۰/۱۰	-۰/۱۰	-۰/۲۳	۰/۰۰۴	۰/۱۱
اثر مستقیم عمل همراه با آگاهی بر ترس از خود	-۰/۰۷	-۰/۱۰	-۰/۱۸	۰/۰۳	۰/۲۲
اثر مستقیم عدم قضاوت بر ترس از خود	-۰/۱۶	-۰/۱۸	-۰/۰۶	-۰/۳۱	۰/۰۲
اثر مستقیم عدم واکنش ترس از خود	-۰/۱۵	-۰/۱۸	-۰/۳۱	-۰/۰۴	۰/۰۵

نتایج بدست آمده از جدول ۲ نشان داد که مولفه های عمل همراه با آگاهی و عدم قضاوت از متغیر ذهن آگاهی به ترتیب با اندازه اثرهای -0.21 ($P=0.003$) و -0.23 ($P=0.008$) اثر مستقیم منفی معناداری بر وحشت زدگی دانشجویان دارند. همچنین نتایج نشان داد که ترس از خود با اندازه اثر استاندارد شده 0.13 اثر مستقیم مثبت معناداری بر وحشت زدگی دارد ($P=0.008$). همچنین نتایج نشان داد که مولفه های مشاهده و توصیف، مشاهده و عمل همراه با آگاهی اثر مستقیم معناداری بر ترس از خود ندارند ($P > 0.05$) ولی مولفه های عدم قضاوت و عدم واکنش اثر مستقیم منفی و معناداری بر ترس از خود در دانشجویان دارند ($P < 0.05$).

جدول ۳. نتایج آزمون بوت استرپ جهت بررسی نقش میانجی ترس از خود در رابطه مولفه‌های ذهن آگاهی و وحشت‌زدگی

مسیر	اندازه اثر غیر استاندارد	اندازه اثر استاندارد	حد پایین	حد بالا	P
ذهن- مشاهده- سرمایه روان‌شناختی - سلامت روان	-۰/۰۰۷	-۰/۰۰۷	-۰/۰۰۳	۰/۰۰۵	۰/۳۱
توصیف- سرمایه روان‌شناختی - سلامت روان	-۰/۰۰۹	-۰/۰۰۱	-۰/۰۰۴	-۰/۰۰۱	۰/۰۶
عمل همراه با آگاهی- سرمایه روان‌شناختی - سلامت روان	-۰/۰۰۶	-۰/۰۰۱	-۰/۰۰۶	۰/۰۰۱	۰/۱۰
عدم قضاوت- سرمایه روان‌شناختی - سلامت روان	-۰/۰۰۱	-۰/۰۰۲	-۰/۰۰۸	-۰/۰۰۷	۰/۰۱
عدم واکنش- سرمایه روان‌شناختی - سلامت روان	-۰/۰۰۱	-۰/۰۰۲	-۰/۰۰۸	-۰/۰۰۴	۰/۰۳

نتایج بدست آمده از آزمون بوت استرپ در جدول ۳ نشان داد که مولفه‌های عدم واکنش و عدم قضاوت با اندازه اثر استاندارد شده $-0/02$ ($P=0/03$) و $-0/02$ ($P=0/01$) اثر غیر مستقیم منفی و معناداری بر وحشت‌زدگی به واسطه ترس از خود در دانشجویان دارد. به عبارتی این دو مولفه ذهن آگاهی به واسطه کاهش ترس از خود، به صورت معناداری منجر به کاهش وحشت زدگی در دانشجویان می‌شوند. ولی سه مولفه مشاهده، توصیف و عدم واکنش به ترتیب با اندازه اثر استاندارد شده $-0/007$ ($P=0/31$)، $-0/01$ ($P=0/06$) و $-0/01$ ($P=0/10$) اثر غیرمستقیم معناداری را نشان ندادند. در جدول ۴ شاخص‌های برازش مدل اصلاح شده پژوهش ارائه شده است.

جدول ۴. شاخص‌های برازش مدل پژوهش

شاخص	$2\chi/df$	RMSEA	NFI	IFI	CFI	GFI	AGFI
ملاک برازش	≥ 3 *	$\geq 0/10$ *	$\leq 0/90$ *	$\leq 0/90$ *	$\leq 0/90$ *	$\leq 0/90$ *	$\leq 0/90$ *
آماره پژوهش حاضر	۲/۳۳	۰/۰۸	۰/۹۴	۰/۹۷	۰/۹۶	۰/۹۶	۰/۸۹

برای برازندگی مدل هر مقدار شاخص برازندگی تقسیم X^2 بر درجه آزادی کوچکتر از ۳ باشد، برازندگی مدل بهتر است. مقدار بدست آمده در پژوهش حاضر ۲/۳۳ بود که حاکی از برازش تقریبی مدل بود. همچنین به طور کلی هرچه مقدار CFI, IFI, GFI و AGFI به یک نزدیکتر باشد و برابر و یا بالاتر از ۰/۹۰ باشد، حاکی از برازش مطلوب مدل دارد. با توجه به اینکه مقادیر بدست آمده برای چهار شاخص ذکر شده به غیر از AGFI در پژوهش حاضر بالاتر از ۰/۹۰ بوده، بنابراین بر اساس این شاخص‌ها مدل پژوهش برازش مطلوبی دارد. برای شاخص RAMSEA نیز مقدار ۰/۰۸ بیانگر برازش مطلوب است که برای مدل پژوهش حاضر برابر با ۰/۰۸ بود. به طور کلی نتایج جدول ۴ نشان می‌دهد که مقدار بدست آمده برای شاخص‌های برازش به غیر از AGFI در سطح مطلوبی قرار دارند.

بحث و نتیجه‌گیری

هدف پژوهش حاضر بررسی نقش میانجی ترس از خود در رابطه ذهن آگاهی و وحشت‌زدگی در دانشجویان بود. نتایج نشان داد که مولفه‌های عمل همراه با آگاهی و عدم قضاوت از متغیر ذهن آگاهی اثر مستقیم و منفی معناداری بر وحشت‌زدگی دانشجویان دارند. این یافته با نتایج پژوهش‌های بانگ و همکاران (۲۰۲۱)، واتکینس و همکاران (۲۰۲۲)، کریمر و همکاران (۲۰۱۵)، زغبی فناد و همکاران (۱۳۹۸)، حیدری و همکاران (۱۳۹۷) و ملیک و پروین (۲۰۲۱) همسو بود. در تبیین این یافته بدست آمده می‌توان گفت که اجتناب از تجربه درونی و یا برداشت‌های بسیار فاجعه‌آمیز از مشخصه‌ها و عوامل تحریک وحشت‌زدگی است (گریسون و برانتلی، ۲۰۰۹). این در حالی است که عمل همراه با آگاهی دربرگیرنده عمل کردن همراه با تمرکز ذهن بر لحظه حال است و فاقد فرآیندهای فکری و شناختی خودکار است (بائر و همکاران، ۲۰۰۶). در چنین حالتی می‌توان این احتمال را داد که متمرکز بودن ذهن بر لحظه حال باعث گردد که دانشجویان کمتر درگیر فرآیندهای فکری خودکار مخرب و فاجعه‌آمیز پیرامون رویدادهای احتمال حال و آینده گردند. به عبارتی دیگر عمل همراه با آگاهی شریطی را فراهم می‌آورد که عمل و کنش‌های دانشجویان تحت تاثیر و سلطه افکار و نگرانی‌های هراس‌انگیز که احتمال وحشت-زدگی را بالا می‌برد، قرار نگیرد. در تبیین اثر مولفه عدم قضاوت نیز می‌توان گفت که قضاوت و ارزیابی منفی از رویدادها یکی از عوامل

The mediating role of self-fear in the relationship between mindfulness and panic in university student

اصلی دخیل در شروع وحشت‌زدگی است (شیم و همکاران، ۲۰۱۶). بر همین اساس می‌توان این استدلال را مطرح کرد که افزایش ذهن‌آگاهی که بیانگر عدم قضاوت تجارب خود و رویدادها به صورت منفی باشد، می‌تواند از سطح ارزیابی‌های منفی از رویدادهای وحشت-آفرین بکاهد. به عبارتی دیگر یک ذهن بودن قضاوت و سرزنشگر می‌تواند ساختار شناختی ترس‌های وحشت‌برانگیز را تضعیف کند (هجلتنس و همکاران، ۲۰۱۵). هرچه قدر که قضاوت و ارزیابی منفی می‌تواند منجر به وحشت‌زدگی گردد، در مقابل عدم قضاوت‌گری منفی می‌تواند ترویج دهنده آرامش و راحتی در دانشجویان باشد.

نتایج همچنین بیانگر اثر غیرمستقیم مولفه‌های عدم واکنش و عدم قضاوت بر وحشت‌زدگی به واسطه ترس از خود در دانشجویان بود. این یافته همسو با نتایج بدست آمده از پژوهش‌های پروتا (۲۰۱۹)، هجلتنس و همکاران (۲۰۱۵)، بکر و همکاران (۲۰۱۶)، نودر و همکاران (۲۰۱۹)، غیبی قناد و همکاران (۱۳۹۸)، حیدری و همکاران (۱۳۹۷) و ملیک و پروین (۲۰۲۱) همسو بود. در تبیین این یافته پژوهش می‌توان گفت که تعمیم بیش از حد ترس در زمینه‌های مختلف و در ارتباط با خود، می‌تواند زمینه‌ساز وحشت‌زدگی باشد، چرا که این ترس می‌تواند نشانه‌ای از رخ دادن فاجعه و یا عدم کفایت‌مندی برای مقابله با تهدید باشد (دایموند و همکاران، ۲۰۱۵). در چنین شرایطی عدم قضاوت‌گری پیرامون خود و تجارب درونی خود می‌تواند مانعی در برابر فعال شدن ترس‌های باشد که باعث وحشت‌زدگی می‌گردند. به عبارتی عدم قضاوت خود مانع از بارز شدن هیجان‌ها و احساس‌های منفی پیرامون خود می‌گردد که می‌تواند فعال کننده وحشت‌زدگی باشد. علاوه بر این عدم واکنش نیز می‌تواند به واسطه کاهش ترس از خود، احتمال بروز وحشت‌زدگی را کاهش دهد. این احتمال از این جهت است که وحشت‌زدگی با تمایل به اجتناب از تجربه درونی ترس مشخص می‌شوند و عدم واکنش می‌تواند با کاهش رفتارهای اجتنابی، به رشد و افزایش تجربه آرامش درونی کمک کند (گریسون و برانتلی، ۲۰۰۹). به عبارتی عدم واکنش می‌تواند رفتارهای اجتنابی و برهم‌زننده آرامش درونی فرد را که پاسخی به ترس تجربه شده است، کاهش دهد و از بروز وحشت‌زدگی ناشی از ادراک ترس و گسترش رفتارهای اجتنابی جلوگیری کند. ذهن‌آگاهی با تکیه بر پذیرش و گسترش یک ذهن بودن قضاوت و سرزنشگر می‌تواند ساختار شناختی ترس‌ها را کنترل کند و از احتمال وحشت‌زدگی بکاهد (هجلتنس و همکاران، ۲۰۱۵). بنابراین می‌توان گفت عدم قضاوت و عدم واکنش در قبال تجارب درونی و رویدادهای بیرونی، با توجه به اینکه از رشد تجارب و هیجان‌های منفی مانند ترس را پیرامون خود کاهش می‌دهد و به واسطه همین کاهش ترس از احتمال پیامدهای منفی بعدی مانند وحشت‌زدگی می‌کاهد.

در نهایت نتایج نشان داد که ترس از خود به صورت مستقیم بر وحشت‌زدگی اثر مستقیم معناداری دارد. این یافته همسو با نتایج بدست آمده از پژوهش‌های لای (۲۰۱۹)، پروتا (۲۰۱۹)، دایموند و همکاران (۲۰۱۵) و نودر و همکاران (۲۰۱۹) بود. در تبیین این یافته باید گفت که طبق نتایج عصب شناختی عدم تعدیل و کنترل ترس و واکنش‌های اغراق‌آمیز توسط بخش پیشانی مغز محرک اصلی ایجاد حملات وحشت‌زدگی است (لای، ۲۰۱۹). بر همین اساس می‌توان این استدلال را مطرح کرد که افزایش ترس از خود با بالا بردن سطح هشدار و ترس در سیستم عصبی، احتمال کنترل این ترس‌ها و واکنش‌های مبتنی بر وحشت از این ترس‌ها را کاهش می‌دهد. نکته حائز اهمیت دیگر به این ورد برمی‌گردد که ترس از خود بیشتر بیانگر ادراک‌های اغراق‌آمیز و ارزیابی بیش از حد منفی از خود است که انطباق چندانی با واقعیت ندارد (آرادما و همکاران، ۲۰۱۳). از سوی ادراک ترس‌های اغراق‌آمیز فعال کننده وحشت‌زدگی است (پروتا، ۲۰۱۹). بنابراین می‌توان این احتمال را داد که ادراک‌های اغراق‌آمیز از ترس و ارزیابی‌های منفی پیرامون ترس از خود، احتمالاً محرک‌های معنادار وحشت‌زدگی هستند.

در مجموع نتایج بدست آمده نشان داد ترس از خود در رابطه میان دو مولفه عدم واکنش و عدم قضاوت با وحشت‌زدگی دانشجویان نقش میانجی معناداری دارد و دو مولفه عدم قضاوت و عمل همراه با آگاهی به صورت مستقیم بر وحشت‌زدگی دانشجویان اثر مستقیم معناداری دارد. بر همین اساس پیشنهاد می‌شود متولیان و متخصصان روان‌شناسی در مراکز مشاوره دانشجویی از ذهن‌آگاهی با در نظر گرفتن نقش ترس از خود، برنامه‌های ارزیابی، پیشگیری و درمان دانشجویان با نشانه‌های وحشت‌زدگی توجه نمایند. با این حال نباید از محدودیت‌های پژوهش غافل شد. یکی از محدودیت‌های عمده پژوهش حاضر این بود که نمونه مورد مطالعه شامل دانشجویان بود، بنابراین نتایج بدست آمده محدود به این گروه بوده و نمی‌تواند به افراد کم‌سواد و یا بی سواد قابل تعمیم باشد. همچنین عدم استفاده از نمونه‌گیری تصادفی دیگر محدودیت پژوهش حاضر بود. پیشنهاد می‌شود در پژوهش‌های آتی نمونه‌های از جمعیت عمومی نیز مورد بررسی قرار گیرد تا تعمیم‌پذیری نتایج به دیگر گروه‌ها نیز مورد بررسی قرار گیرد.

- تمنایی‌فر، ش؛ اصغرنژاد، ع؛ میرزایی، م. و سلیمانی، م. (۱۳۹۵). ویژگی‌های روان‌سنجی پرسشنامه پنج‌عاملی ذهن آگاهی. *روانشناسی تحولی (روانشناسان ایرانی)*, ۱۲(۴۷), ۳۲۹-۳۲۱. [10.22075/jcp.2019.17050.1634](https://doi.org/10.22075/jcp.2019.17050.1634)
- حیدری، م؛ آزموده، م. و عبدلی، ح. (۱۳۹۷). رابطه علی بین ذهن آگاهی و اضطراب اجتماعی با میانجیگری نشخوار فکری و نگرش‌های ناکارآمد در بین دانشجویان دانشگاه آزاد شهر زنجان. *روان‌شناسی و علوم رفتاری ایران*, ۱۳(۲), ۸۰-۷۰. <http://www.psyj.ir>
- زغیبی قناد، س؛ عالیپور، س؛ شهنی بیلاق، م. و حاجی یخچالی، ع. (۱۳۹۸). ارزیابی مدل رابطه علی ذهن آگاهی با اضطراب و افسردگی با میانجیگری سرگردانی ذهنی خود به خودی. *مجله اصول بهداشت روانی*, ۲۱(۴), ۲۴۱-۲۴۸. [10.22038/jfmh.2019.14657](https://doi.org/10.22038/jfmh.2019.14657)
- قاسمی، ن؛ صادق زاده، م. و آذرنبوشان، م. (۱۴۰۰). ویژگی‌های روانسنجی نسخه فارسی پرسشنامه ترس از خود مرتبط با وسواس فکری عملی. *مجله روانشناسی و روانپزشکی شناخت*, ۸(۶): ۲۴-۳۶. [10.32598/shenakht.8.6.24](https://doi.org/10.32598/shenakht.8.6.24)
- کلانتری دهقی، ه؛ ایمان‌زاده، ع؛ افراسیابی، ن. و موسیوند، ف. (۱۳۹۹). نقش باور هراس و سرسختی روانشناختی در تمایل به تفکر انتقادی دانشجویان دانشگاه ملایر. *فصلنامه پژوهش‌های نوین روانشناختی*, ۱۵(۵۸), ۱۸۶-۲۰۴. https://psychologyj.tabrizu.ac.ir/article_11086
- Aardema, F., Moulding, R., Radomsky, A. S., Doron, G., Allamby, J., & Souki, E. (2013). Fear of self and obsessiveness: Development and validation of the Fear of Self Questionnaire. *Journal of Obsessive-Compulsive and Related Disorders*, 2(3), 306-315. <https://doi.org/10.1016/j.jocrd.2013.05.005>
- American Psychiatric Association. (2013). *Diagnostic and statistical manual of mental disorders: DSM-V*. Washington DC: APA.
- Auerbach, R. P., Mortier, P., Bruffaerts, R., Alonso, J., Benjet, C., Cuijpers, P., Demeyttenaere, K., Ebert, D. D., Green, J. G., Hasking, P., Murray, E., Nock, M. K., Pinder-Amaker, S., Sampson, N. A., Stein, D. J., Vilagut, G., Zaslavsky, A. M., Kessler, R. C., & WHO WMH-ICS Collaborators. (2018). WHO World Mental Health Surveys International College Student Project: Prevalence and distribution of mental disorders. *Journal of Abnormal Psychology*, 127(7), 623-638. <https://doi.org/10.1037/abn0000362>
- Baer, R. A., Smith, G. T., Hopkins, J., Krietemeyer, J., & Toney, L. (2006). Using self-report assessment methods to explore facets of mindfulness. *Assessment*, 13(1), 27-45. [10.1177/1073191105283504](https://doi.org/10.1177/1073191105283504)
- Baker, Z. G., Krieger, H., & LeRoy, A. S. (2016). Fear of missing out: Relationships with depression, mindfulness, and physical symptoms. *Translational Issues in Psychological Science*, 2(3), 275. [10.4306/2016.2.3.275](https://doi.org/10.4306/2016.2.3.275)
- Ballester, L., Alayo, I., Vilagut, G., Almenara, J., Cebrià, A. I., Echeburúa, E. & Jordi, A. (2020). Mental disorders in Spanish university students: Prevalence, age-of-onset, severe role impairment and mental health treatment. *Journal of Affective Disorders*, 273, 604-613. <https://doi.org/10.1016/j.jad.2020.04.050>
- Bang, M., Kim, B., Lee, K. S., Choi, T. K., & Lee, S. H. (2021). Effectiveness of mindfulness-based cognitive therapy for positive clinical outcome in panic disorder: A 5-year longitudinal study. *Mindfulness*, 12(9), 2149-2160. <https://doi.org/10.1007/s12671-021-01667-9>
- Cackovic, C., Nazir, S., & Marwaha, R. (2022). *Panic Disorder*. StatPearls Publishing.
- de Jonge, P., Roest, A. M., Lim, C. C., Florescu, S. E., Bromet, E. J., Stein, D. J., Harris, M., Nakov, V., Caldas-de-Almeida, J. M., Levinson, D., Al-Hamzawi, A. O., Haro, J. M., Viana, M. C., Borges, G., O'Neill, S., de Girolamo, G., Demeyttenaere, K., Gureje, O., Iwata, N., Lee, S., ... Scott, K. M. (2016). Cross-national epidemiology of panic disorder and panic attacks in the world mental health surveys. *Depression and anxiety*, 33(12), 1155-1177. <https://doi.org/10.1002/da.22572>
- Dymond, S., Dunsmoor, J. E., Vervliet, B., Roche, B., & Hermans, D. (2015). Fear generalization in humans: systematic review and implications for anxiety disorder research. *Behavior therapy*, 46(5), 561-582. [10.1016/j.beth.2014.10.001](https://doi.org/10.1016/j.beth.2014.10.001)
- Garver, M. S., & Mentzer, J. T. (1999). Logistics research methods: employing structural equation modeling to test for construct validity. *Journal of business logistics*, 20(1), 33-41. [10.1016/j.jhtm.1999.03.002](https://doi.org/10.1016/j.jhtm.1999.03.002)
- Greenson, J., & Brantley, J. (2009). Mindfulness and anxiety disorders: Developing a wise relationship with the inner experience of fear. *Clinical handbook of mindfulness*, 171-188. [10.1007/978-0-387-09593-6_11](https://doi.org/10.1007/978-0-387-09593-6_11)
- Hjeltnes, A., Binder, P. E., Moltu, C., & Dundas, I. (2015). Facing the fear of failure: An explorative qualitative study of client experiences in a mindfulness-based stress reduction program for university students with academic evaluation anxiety. *International journal of qualitative studies on health and well-being*, 10(1), 27990. <https://doi.org/10.3402/qhw.v10.27990>
- Kim, M. K., Lee, K. S., Kim, B., Choi, T. K., & Lee, S. H. (2016). Impact of mindfulness-based cognitive therapy on intolerance of uncertainty in patients with panic disorder. *Psychiatry investigation*, 13(2), 196-202. [10.4306/pi.2016.13.2.196](https://doi.org/10.4306/pi.2016.13.2.196)
- Kraemer, K. M., McLeish, A. C., & Johnson, A. L. (2015). Associations between mindfulness and panic symptoms among young adults with asthma. *Psychology, health & medicine*, 20(3), 322-331. <https://doi.org/10.1080/13548506.2014.936888>
- Malik, S., & Perveen, A. (2021). Mindfulness and anxiety among university students: moderating role of cognitive emotion regulation. *Current Psychology*, 14(3), 1-8. <https://doi.org/10.1007/s12144-021-01906-1>

The mediating role of self-fear in the relationship between mindfulness and panic in university student

- Medvedev, O. N., Krägeloh, C. U., Narayanan, A., & Siegert, R. J. (2017). Measuring mindfulness: Applying generalizability theory to distinguish between state and trait. *Mindfulness*, 8(4), 1036-1046. [10.1007/s12671-015-0388-5](https://doi.org/10.1007/s12671-015-0388-5).
- Neueder, D., Andreatta, M., & Pauli, P. (2019). Contextual fear conditioning and fear generalization in individuals with panic attacks. *Frontiers in behavioral neuroscience*, 13, 152. [10.3389/fnbeh.2019.00152](https://doi.org/10.3389/fnbeh.2019.00152)
- Perrotta, G. (2019). Panic disorder: definitions, contexts, neural correlates and clinical strategies. *Current Trends in Clinical & Medical Sciences*, 1(2), 1-10. [10.3389/fnbeh.2019.00152](https://doi.org/10.3389/fnbeh.2019.00152)
- Shim, D. Y., Lee, D. B., & Park, T. Y. (2016). Familial, social, and cultural factors influencing panic disorder: Family therapy case of Korean wife and American husband. *The American Journal of Family Therapy*, 44(3), 129-142. <https://doi.org/10.1080/01926187.2016.1145085>
- Thompson, R. W., Arnkoff, D. B., & Glass, C. R. (2011). Conceptualizing mindfulness and acceptance as components of psychological resilience to trauma. *Trauma, Violence, & Abuse*, 12(4), 220-235. [10.1177/1524838011416375](https://doi.org/10.1177/1524838011416375)
- Watkins, N. K., Salafia, C., & Ohannessian, C. M. (2022). Family Functioning and Anxiety Symptoms in Adolescents: The Moderating Role of Mindfulness. *Journal of Child and Family Studies*, 31(5), 1474-1488. <https://doi.org/10.1007/s10826-021-02219-4>.
- Wenzel, A., Sharp, I. R., Brown, G. K., Greenberg, R. L., & Beck, A. T. (2006). Dysfunctional beliefs in panic disorder: The panic belief inventory. *Behaviour Research and Therapy*, 44(6), 819-833. <https://doi.org/10.1016/j.brat.2005.06.001>